

1

9^E JAARGANG • JANUARI 2023
WWW.VOLGMIJ.NL

VOLG MIJ!

Tijdschrift voor geloofsbouw

4 : **Rechtvaardig
en genadig**

5 : **Mozes en
Jozua**

24 : **Een leven dat
God grootmaakt**

Inhoud

■ Jezus Christus:	
Rechtvaardig en genadig	4
Dezelfde	20
■ Personen in de bijbel	
Mozes en Jozua	5
■ Bijbelstudie	
Lukas	10
Bijbelstudie Markus (8)	16
Drie dingen waarin wij roemen	21
■ Bijbel praktisch:	
Heeft het waarde om te luisteren naar zogenaamde 'motivational speakers'	11
Een leven dat God grootmaakt	24
Wat moet ik doen met moeilijke Bijbelteksten?	28
■ Aan de Slag:	
Ogenblik.....	14
Puzzel	15
Actueel: Olieverf schets in Haags museum blijkt Rembrandt te zijn	19
■ Verhaal	
Arnichauds geheim (deel 3)	29
■ Goede boodschap	
Religieus worden?	32

Colofon

Uitgever:

Stichting Uit het Woord der Waarheid
Postbus 260, 7120 AG Aalten (Nederland)
Tel. 0543 - 47 17 46
www.uhwdw.nl / www.debijbelvoorjou.nl
E-mail: bestel@uhwdw.nl

Redactie:

E-mail: volgmij@christelijkjeugdwerk.nl
Internet: www.VolgMij.nl

Copyright afbeeldingen:

© AdobeStock
© Billionphotos
© Wikipedia
© Pixelio

Layout:

Andre Dietermann, www.dtp-medien.de, Haiger

Alle vragen m.b.t. abonnementen richten aan de uitgever!
Volg Mij! verschijnt acht keer per jaar. Abonnement is gratis;
geef daarom gerust een abonnement weg!

Giften om dit werk mogelijk te maken kunnen worden
overgemaakt naar: NL56 INGB 0000 7236 02 t.n.v. Stg Uit
het Woord der Waarheid (ANBI).

Ter indicatie: de vroegere abonnementsprijs van €18,95 p.j.
was niet kostendekkend.

Graag jaarlijks een gift voor 10 januari overmaken (o.v.v.
'gift Volg Mij'), zodat we weten dat je je abonnement wilt
blijven ontvangen, of een mail naar secr@uhwdw.nl dat je
het abonnement graag blijft ontvangen maar het financieel
niet kunt steunen.

De Bijbeltekst in deze uitgave is ontleend aan de Bijbel in de
Herziene Statenvertaling, © Stichting HSV 2010.

Bladzijde 1 © Budimir Jevtic - stock.adobe.com
Bladzijde 4 © Goodideas - stock.adobe.com
Bladzijde 5 © Budimir Jevtic - stock.adobe.com
Bladzijde 7 © Budimir Jevtic - stock.adobe.com
Bladzijde 9 © Budimir Jevtic - stock.adobe.com
Bladzijde 10 © Oleksandr - stock.adobe.com

Bladzijde 11 © John Castello - stock.adobe.com
Bladzijde 13 © Artiana - stock.adobe.com
Bladzijde 20 © momoforsale - stock.adobe.com
Bladzijde 21 © Eigens - stock.adobe.com
Bladzijde 22 © Pomez - stock.adobe.com
Bladzijde 23 © Peterfactors - stock.adobe.com

Bladzijde 24 © dzmitrock87 - stock.adobe.com
Bladzijde 25 © Vectorstocker - stock.adobe.com
Bladzijde 26 © Paulita - stock.adobe.com
Bladzijde 28 © Wirestock - stock.adobe.com
Bladzijde 29 © Tillo & Paolo - stock.adobe.com
Bladzijde 32 © Monkey Business - stock.adobe.com

Beste jongelui,

Aan het einde van het jaar 2022 en aan het begin 2023, moest ik denken aan de woorden uit Klaagliederen 3:22-24:

'Het is de goedertierenheid van de HEERE dat wij niet omgekomen zijn, dat Zijn barmhartigheid niet opgehouden is! Nieuw zijn ze, elke morgen; groot is Uw trouw! Mijn deel is de HEERE, zegt mijn ziel, daarom zal ik op Hem hopen. Goed is de HEERE voor wie Hem verwacht, voor de ziel die Hem zoekt.'

Deze woorden spreken van terugzien en van vooruitzien. Terugzien op de 'goedertierenheid' (compassie, genade, goedheid, liefdadigheid, medelijden, ontferming) van de HEERE, die Hij ons, ondanks onszelf, heeft willen schenken.

Dat Hij ons niet gedaan heeft naar onze daden en dat Zijn 'barmhartigheid' niet opgehouden is in 2022. Dat wij die elke morgen als 'nieuw' mochten ervaren en onze handen mochten leggen op die onuitputtelijke 'trouw' van de HEERE. (Rom. 3:3 en 2 Tim. 2:13)

En vooruitzien, als wij door genade, door het geloof in het kostbare werk van de Heere Jezus Christus op het kruis van Golgotha 'deel' hebben gekregen aan de HEERE, dan hebben we een vaste en zekere hoop 'als een anker voor de ziel dat vast en onwrikbaar is' (Hebr. 6:19) in de verwachting van Zijn spoedige komst!

Zouden wij niet vol verwachting naar Hem uitzien, Hem dagelijks zoeken in Zijn Woord?

Dat ook dit eerste nummer van 2023 van Volg Mij! daaraan bij mag dragen.

Een goed en gezegend 2023!

Ad Massar

Rechtvaardig en genadig

'Buiten Mij is er geen andere God, een rechtvaardig God, een Heiland; er is niemand behalve Ik.' Jesaja 45:21

Kan een rechter tegelijk rechtvaardig en genadig zijn?

Als hij rechtvaardig en onomkoopbaar is, houdt hij zich exact aan de wet en heeft hij geen medelijden met de veroordeelde. Maar als hij probeert de straf voor de dader af te wenden, dan loopt hij het gevaar om onrechtvaardig te oordelen en het recht te buigen.

Wat bij ons mensen ondenkbaar lijkt, is bij God mogelijk:

- Hij is een rechtvaardige God: Hij bestraft elke zonde, laat geen enkel kwaad toe in Zijn aanwezigheid en verwerpt elk compromis. Niemand kan voor Hem bestaan door eigen verdiensten. Niemand krijgt toegang tot God door eigen kwaliteiten of goede werken.
- Hij is een reddende God: Hij wil de mens uit zijn ellende leiden,

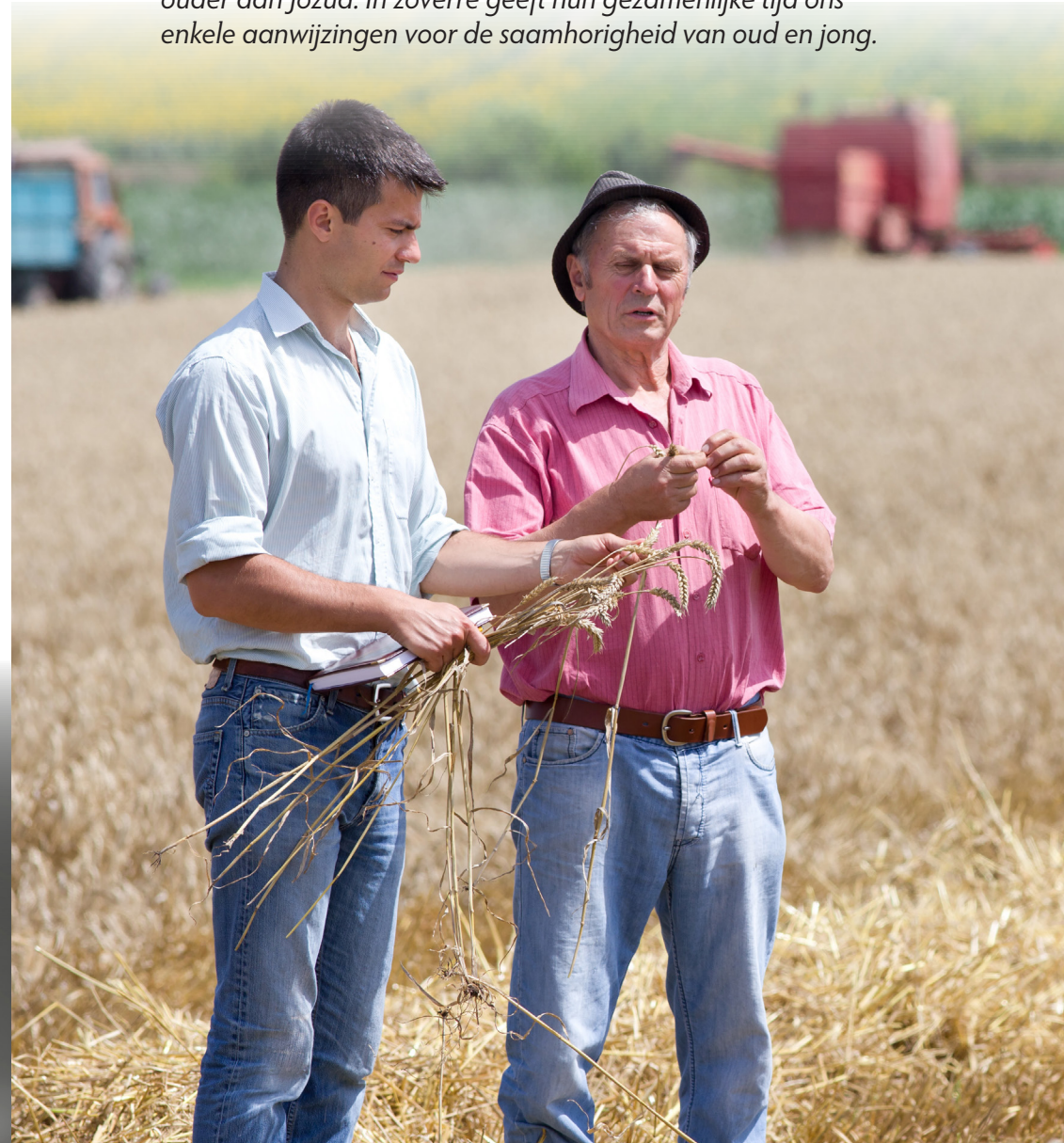
omdat Hij diep medelijden heeft met Zijn schepselen. Hij stuurt Zijn boodschappers naar een verloren wereld om mensen op te roepen om zich te bekeren, omdat Hij hen in Zijn genade wil redden van het komende oordeel.

Hij is een rechtvaardige en reddende God: De Goddelijke genade is rechtvaardig en volmaakt. Hoewel ze voortkomt uit Zijn liefde, is ze gebaseerd op Zijn rechtvaardigheid. Wanneer we in geloof tot God komen en ons van onze zonden bekeren, vergeeft Hij ons alle zonden. De basis hiervoor is het werk van de Heere Jezus aan het kruis van Golgotha. Daar verdroeg Christus de rechtvaardige straf van de heilige God voor onze zonden, zodat God ons genadig kan zijn.

Uit: Dagboekje Näher zu Dir, Beröa-Verlag, Zürich

Mozes en Jozua

Mozes en Jozua, twee bekende mannen van geloof uit het Oude Testament, traden vaak samen op. Daarbij was Mozes ouder dan Jozua. In zoverre geeft hun gezamenlijke tijd ons enkele aanwijzingen voor de saamhorigheid van oud en jong.

De strijd tegen Amalek

(Ex. 17:8-16)

Terwijl Mozes al vaak opgetreden is als leider van het volk Israël, wordt Jozua in Exodus 17 voor het eerst genoemd. Daarbij gaat het om een kritieke situatie: Amalek was gekomen om tegen Israël te strijden.

Mozes geeft zijn jonge knecht de opdracht om geschikte mannen uit te kiezen en tegen Amalek te strijden. Hij zelf wil samen met Aäron en Hur op de top van de berg klimmen om daar zijn handen met de staf van God naar de hemel op te heffen.

Mozes draagt aan de jonge Jozua een belangrijke taak over. Dat toont zijn vertrouwen in hem, maar tegelijkertijd laat hij hem niet alleen. Mozes ondersteunt Jozua vanaf de berg door zijn gebed.

Wat Jozua betreft, die begint niet uit zichzelf. Maar toch is hij bereid de opdracht van Mozes met inzet en energie uit te voeren. Hij beschaamt het vertrouwen van Mozes niet.

Hier leren we dat ouderen vertrouwen in jongeren hebben en hun zelfs moeilijke taken kunnen toevertrouwen. Maar daarbij moeten ze de jongeren niet alleen laten, maar intensief voor hen bidden. Jongeren daarentegen moeten letten op wat de ouderen tegen hen zeggen en zich bewust zijn van het vertrouwen dat in hen gesteld wordt. Zij zullen bovendien

dankbaar zijn voor de gebeden van de ouderen.

Met Mozes op de berg

(Ex. 24:12-25:1)

Bij de volgende vermelding van Jozua komen we hem samen met Mozes tegen op de berg. Mozes en Jozua hebben daar een ontmoeting met de HEERE Zelf, Wiens heerlijkheid aan hen verschijnt. Daarbij geeft de HEERE Mozes de tafelen van de wet, die met de vinger van God opgeschreven waren. En daar deelt Hij hem het bouwplan van de tent van ontmoeting (de tabernakel) mee en toont hem het model ervan.

Zo kon Jozua samen met Mozes op de berg in de tegenwoordigheid van de HEERE zijn en God leren kennen:

- Zijn wezen (de heerlijkheid van de HEERE in heiligheid);
- Zijn gedachten (de Tien Geboden);
- Zijn wonen bij Zijn volk (de tent van ontmoeting).

Ook wij moeten steeds weer de tegenwoordigheid van God zoeken om in gemeenschap met Hem Zijn gedachten en Hem Zelf beter te leren kennen. Dat is absoluut belangrijk voor ouderen en jongeren! In de tegenwoordigheid van God leren we. Daar krijgen we het juiste zicht op alles. Daar wordt 'onze koers bepaald' voor onze weg in het dagelijks leven.

Zijn er ouderen onder de lezers van dit tijdschrift die er de tijd voor nemen om

met jongere gelovigen 'de berg op te gaan'? En zijn er jongere gelovigen die graag gelegenheden zoeken en gebruiken om samen met ouderen van God te leren?

De tent buiten het leger

(Ex. 32:15-20 en 33:7-11)

Veertig dagen later komen Mozes en Jozua van de berg af naar het volk. De Heere heeft Mozes al gezegd wat er in het kamp gebeurd is: het volk heeft een gouden kalf gemaakt en dat tot zijn god verklaard. Nu komen de beide mannen van de berg af en horen al van verre het rumoer van het volk.

Jozua houdt dit lawaai voor oorlogsgeschreeuw. Daarmee was hij bekend, want hij had immers het volk tegen Amalek aangevoerd. Maar hij vergist zich! Mozes weet het beter, omdat hij door God Zelf onderwezen was. Hij legt Jozua uit dat het niet om oorlogsgeschreeuw gaat, maar om beurtzang¹.

¹ Bij beurtzang antwoordt een koor één of meerdere voorzangers. Op deze manier had het volk Israël al in Exodus 15 een lied gezongen. Toen was het een lied tot eer van God. Nu vereren ze met hun beurtzang een afgodsbeeld.

Hier leren we dat ervaren gelovigen in de tegenwoordigheid van God gerijpt zijn en dus sommige situaties beter kunnen beoordelen en inschatten. Daarom is het goed en belangrijk als jongere gelovigen de geestelijke ervaringen van de ouderen waarderen en daarvan willen leren. Daarbij is niet in de eerste plaats levenservaring van betekenis, maar werkelijk Goddelijke wijsheid, die in de tegenwoordigheid van God geleerd wordt. Wat was het goed dat Jozua op deze plek van de wijsheid van Mozes kon profiteren!

Wie in de tegenwoordigheid van God is geweest, kan de toestand van het volk van God duidelijk herkennen. Daardoor weet Mozes precies waar hij zijn tent op moet slaan: buiten het kamp. Mozes heeft een groot verlangen naar de gemeenschap met God en hij weet dat hij die niet in het kamp, dat in afgodendienst gevallen was, kan vinden. De enige plek waar hij de tegenwoordigheid van de Heere kan ervaren, is buiten het kamp.

Het belangrijkste principe dat Mozes al kende en verwezenlijkte, is dit: gemeenschap met God vraagt afzondering van het kwaad. Ook dat leert Jozua bij Mozes en hij ervaart de zegen van de aanwezigheid van de Heere.

We leren nog een belangrijke les uit dit gedeelte. Mozes, de meer ervaren en oudere dienaar van de Heere, had de opdracht naar het kamp terug te keren om daar het volk te dienen. Maar Jozua, die hier nadrukkelijk als jongeling

aangeduid wordt, bleef in de tent van Mozes buiten het kamp.

last van het hele volk niet meer alleen te hoeven dragen. Daarop stelt de Heere 70 oudsten aan zijn zijde. Nadat Mozes hen naar de tent van ontmoeting geroepen heeft, legt de Heere een deel van de Geest, Die op Mozes is, op deze mannen. Direct wordt dat naar buiten toe zichtbaar, want de oudsten beginnen te profeteren.

Twee van deze oudsten zijn na deze oproep van Mozes niet naar de tent van de samenkomst gekomen. Toch profeteren ook zij, maar dan in het kamp. Als Jozua dat hoort, roept hij Mozes op om het deze mannen te beletten. Maar Mozes heeft het juiste zicht op de situatie.

Hij vraagt aan Jozua: 'Zet u zich voor mij in?'

Hij zelf had begrepen dat het een zegen voor het hele volk is als de Geest van God werkt. Dit werken van God wilde hij niet in de weg staan. Jozua moest leren dat het niet om de eer van mensen gaat, zelfs al was Mozes de door God ingestelde leider van het volk en werd zijn autoriteit in dit geval miskend. Maar al de ijver moet voor God ingezet worden, we moeten nooit de eer van mensen zoeken. Deze belangrijke les moest Jozua nog leren.

Als verkenners onderweg

In Numeri 13 en 14 komen we Jozua tegen als hij, vorst van de stam van Efraïm, als verkenners naar Kanaän trekt – een

verantwoordelijke opdracht, die hij samen met elf andere mannen op zich neemt.

Onder de indruk van de vruchtbaarheid van het land stelt hij samen met de

andere verkenners vast dat de belofte van de Heere inderdaad voor honderd procent waar is. Het land is zeer goed. Natuurlijk heeft Jozua ook de versterkte steden en de reuzen van Kanaän gezien. Maar in tegenstelling tot de andere verkenners vertrouwt hij samen met Kaleb op Gods hulp en dringt erop aan om, met gevaar voor eigen leven, het land in bezit te nemen. Wat een beslistheid, wat een standvastigheid! Jozua bewijst in deze zaak dat hij absoluut bruikbaar is voor de opdrachten die God hem geeft, en dat hij trouw is, ook als er grote tegenstand is. Daarbij vertrouwt hij niet op eigen kracht, maar op de beloften van God.

Dat is een leerzaam omslagpunt in de geschiedenis van Jozua. Jonge gelovi-

gen leren dat er ooit een moment komt dat ze een taak op zich moeten nemen waarvoor ze zelf verantwoordelijk zijn. Dat je ooit alleen – zonder de oudere en meer ervaren 'Mozes' – eropuit moet. Pas dan wordt duidelijk of er echte overgave en trouw aan God is. Of de bereidheid gegroeid is om voor de zaak van God op te komen, ook als dat persoonlijke nadelen met zich meebrengt. En dat gaat alleen maar als je geleerd hebt op God en niet op eigen kracht te vertrouwen.

Ingezet voor een grote taak

(Num. 27:18-20)

Nog één keer ontmoeten we Mozes en Jozua samen. Mozes moet aftreden. Hij heeft nog één wens: dat God een leider over het volk aanstelt om het in het land Kanaän te leiden. God antwoordt meteen op zijn verzoek en geeft Mozes de opdracht Jozua voor heel de gemeenschap te plaatsen en voor hun ogen het bevel aan hem over te dragen.

Jozua heeft zich waargemaakt. En zo krijgt hij van God een verantwoordelijke taak. Dat is een opmerkelijke ontwikkeling!

Jozua is tot aan het einde van zijn leven trouw gebleven. Ook op de leeftijd van 110 jaar bleef hij bij wat hij van Mozes geleerd en zijn hele leven bewezen heeft: Hij en zijn huis wilden de HEERE dienen. Wat een voorbeeld voor jong en oud!

Christian Rosenthal

Daaruit leren we allereerst dat we in de gemeenschap met de Heere voor iedere opdracht waarvoor Hij ons gebruiken wil, voorbereid moeten worden. En nog iets: God deelt Zijn opdrachten uit volgens de geestelijke kracht van Zijn dienaren. We moeten dus aan de ene kant bewust de gemeenschap met God zoeken en ons daar voor opdrachten laten voorbereiden. Aan de andere kant moeten we erop letten dat we geen 'te grote schoenen dragen', d.w.z. geen opdrachten aannemen waarvoor wij (nog) geen geestelijke bekwaamheid hebben. Het is de Heere Zelf Die ons op de juiste tijd op de juiste plaats brengt.

Ijver – maar voor wie?

(Num. 11:24-29)

Mozes vraagt in een geloofscrisis de

Lukas

'En Hij zei tegen hen: Waarom bent u in verwarring en waarom komen zulke overwegingen op in uw hart? Zie Mijn handen en Mijn voeten, want Ik ben het Zelf. Raak Mij aan en zie, want een geest heeft geen vlees en beenderen, zoals u ziet dat Ik heb.'

Lukas 24:38-39

Lukas (van wie de naam 'een licht' betekent) is de enige niet-Jood die ingezet wordt om de Schrift te schrijven. In zijn evangelie wordt Christus prachtig voorgesteld als 'de Zoon des mensen', waarbij elk deel van het boek zo is samengesteld dat het de werkelijkheid en volmaaktheid van Zijn mens-zijn duidelijk maakt. We vinden in dit evangelie de aankondiging en beschrijving van Zijn geboorte, Zijn groei in wijsheid en heerlijkheid, Zijn benaderbaarheid als Degene Die Zich teder bekomert om het welzijn van mensen, Zijn 'vurig begeren' om samen met Zijn discipelen het Pascha te eten, Zijn vergevende woorden aan het kruis, Zijn bewijs aan Zijn discipelen van Zijn lichamelijke opstanding, Zijn lichamelijke hemelvaart.

Gaat het in Mattheüs om gezag en in Markus om dienstbaarheid, in Lukas straalt op een heerlijke manier de genade. Deze genade komt niet al-

leen tot Israël, maar vloeit ook voort naar de heidenen. Dit komt hier treffend tot uiting in de gelijkenissen en wonderen van de Heere Jezus.

Vandaar ook dat de genade, die zich erin verheugt te zegenen en de ziel op te tillen naar de aanwezigheid van God, niet tevreden is met iets minders dan de warme, ongehinderde gemeenschap van Zijn heiligen.

Dit ligt besloten in het vredeoffer-karakter van Zijn offer, dat op de voorgrond treedt in Lukas. Het benadrukt dat werk als het samenbrengen van God en mens in vrede en harmonie: God ontvangt Zijn deel van het voedsel van het offer, de Priester (Christus) ontvangt eveneens Zijn deel, en ook de offeraars nemen eraan deel – allen eten als het ware samen.

Leslie M. Grant

Heeft het zin om te luisteren naar 'motivational speakers'?

Vraag:

Heeft het zin om te luisteren naar 'motivational speakers' (motiverende sprekers)? Kan motiverend spreken verbonden worden met het Christelijk geloof?

Antwoord:

Waarom wil een motiverend spreker zijn publiek motiveren? Het doel van velen is om hun toehoorders te inspireren om vertrouwen te hebben in zichzelf, zodat zij grote dingen kunnen bereiken, hindernissen kunnen overwinnen en zeer succesvol kunnen zijn. Dit klinkt goed, maar is het dat ook echt? Is dit wat God verwacht van hen die hun vertrouwen hebben gesteld op Zijn Zoon, onze Heere Jezus Christus?

Wat moet het doel van een Christen zijn? Is dat succes in het leven? Of is dat een hoge positie op zakelijk gebied, in een beroep of in de politiek? De Bijbel houdt de gelovige een ander doel voor ogen. God gaf de profeet Jeremia een boodschap voor Baruch, de schrijver die eerder Jeremia's profetieën had opgetekend en in het openbaar had voorgelezen: 'En zou ú voor uzelf grote dingen zoeken? Zoek ze niet, want zie, Ik ga onheil brengen over alle vlees, spreekt de HEERE' (Jer. 45:5). Onze Heere Jezus stelde in verband hiermee een bijzonder dringende vraag: 'Want wat zal het een mens baten als hij heel de wereld wint en aan zijn ziel schade lijdt?' (Mark. 8:36).

De Heere zégt ons dit niet alleen, Hij is Zelf daarin ook ons voorbeeld. '(...) Christus Jezus (...) Die, terwijl Hij in de gestalte van God was (...) Zichzelf ontledigd heeft (...). En in gedaante als een mens bevonden, heeft Hij Zichzelf vernederd en is gehoorzaam geworden, tot de dood, ja, tot de kruisdood' (Fil. 2:5-8). Toen Hij door de satan verzocht werd om de grootheid van Zijn Persoon

en macht te tonen, weigerde Hij dit absoluut (Matth. 4:1-10). Zijn halfbroers beschimpten Hem met de woorden: 'Vertrek van hier en ga weg naar Judea, zodat ook Uw discipelen de werken die U doet kunnen zien. Want niemand doet iets in het verborgene, en streeft er tegelijk zelf naar dat men openlijk over hem spreekt. Als U deze dingen doet, maak Uzelf dan openbaar aan de wereld' (Joh. 7:3-4). De wonderen die de Heere deed, waren nooit voor Zijn eigen persoonlijk gewin; ze waren altijd bedoeld ten goede van anderen en tot verheerlijking van God.

De apostel Paulus was een krachtige 'motiverende spreker', die ons wil inspireren en aansporen om te zijn zoals God wil dat we zijn. Luister naar wat hij zei tegen de gelovigen in Filippi: 'Want het leven is voor mij Christus en het sterven is voor mij winst' (Fil. 1:21). '(...) jaag ik naar het doel: de prijs van de roeping van God, die van boven is, in Christus Jezus' (Fil. 3:14). 'Alle dingen kan ik aan door Christus, Die mij kracht geeft' (Fil. 4:13).

Motiverende sprekers zoals Paulus, die benadrukken wat een Christen kan worden of kan doen 'door Christus', zijn zeldzaam in deze wereld. De befaamde motiverende sprekers van deze wereld zullen nooit zeggen: 'Want ik weet dat in mij, dat is in mijn vlees, niets goeds woont. Immers, het willen is er bij mij wel, maar het goede teweegbrengen, dat vind ik niet. Want het goede dat ik wil, doe ik niet, maar het kwade, dat ik niet wil, dat doe ik' (Rom. 7:18-19).

Evenmin geven zij de oplossing voor dit probleem, die we vinden in het volgende hoofdstuk: in Romeinen 8.

Onze motivatie als Christenen is hoger dan het bereiken van grootheid in de wereld. Gods Woord vertelt ons herhaaldelijk wat ons doel is. Kolossenzen 3:23-24 is een uitstekend voorbeeld: 'En alles wat u doet, doe dat van harte, als voor de Heere en niet voor mensen, in de wetenschap dat u van de Heere als vergelding de erfenis zult ontvangen, want u dient de Heere Christus'. En 1 Korinthe 10:31 houdt ons voor: 'Of u dus eet of drinkt of iets anders doet, doe alles tot eer van God.'

Tot slot wil ik een inspirerend voorval uit een biografie van William Kelly (1821-1906) vermelden, die wij tot op de dag van vandaag waarderen vanwege zijn gezonde, duidelijke Bijbelonderwijs. Op 20-jarige leeftijd studeerde Kelly cum laude af in de klassieke talen aan het Trinity College in Dublin, Ierland. De directeur van de universiteit, die hem van harte feliciteerde met zijn scholastieke genialiteit, bood hem een staffunctie aan bij de universiteit. Hij zei dat als Kelly die zou accepteren, hij het ver zou brengen in de wereld. 'Welke wereld, meneer?' was Kelly's antwoord. Voor welke wereld probeerden de meeste motiverende sprekers van vandaag ons te motiveren?

Beantwoord door Eugene P. Vedder jr.

*Serve
the
Lord*

Op jacht naar

Likes

Dat ziet er toch geweldig uit, denkt een foto met zijn nieuwe smartphone. dagje uit met zijn familie. Hij hoopt maken, die hij dan kan posten. Eens zien welke foto vandaag de meeste likes krijgt.

Max en maakt snel Max is vandaag een veel mooie foto's te kunnen

Ze zitten juist allemaal aan een tafel in het bos en genieten van een kleine picknick. Max kijkt op zijn mobiel en is benieuwd wat de anderen over zijn foto's zeggen. Eén foto heeft al 87 likes. En dat na 40 minuten! Wow, daar had hij niet op gerekend. Hij leest de commentaren onder de foto's door. Hoewel hij pas sinds enkele weken het platform gebruikt, heeft hij al veel volgers. Maar hij wil er nog meer.

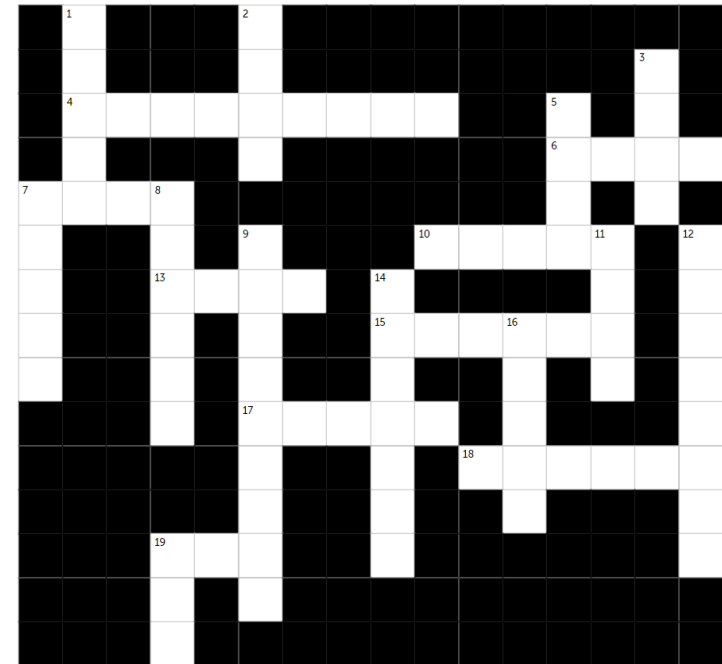
'En Max, heb je al veel mooie foto's kunnen maken?' Een nauwelijks merkbaar knikken vertelt papa dat Max er helemaal niet bij is. Hij is te veel verdiept in zijn smartphone.

'Hey Max!' roept papa nu iets harder. Geschrokken veert Max op: 'Ja?' 'Bevallen de foto's je die je vandaag kon maken?' 'O ja, kijk maar eens.' Als papa de foto's ziet, verbaast hij zich er echt over. 'Die zijn echt geweldig, je hebt er echt oog voor.' Max straalt van oor tot oor.

Dan praat papa zachtjes verder, zodat niemand het verder kan horen: 'Je bent vandaag meer met je smartphone bezig dan met ons. Kun je dat ding niet eens wegleggen?' Snel stopt Max de mobiel in zijn zak. Nieuwe foto's zijn belangrijk, anders krijg ik niet meer volgers, denkt hij.

Maar hij merkt dat hij er daardoor niet echt bij is, omdat hij in zijn hoofd alleen maar met de likes bezig is. Is het dat waard? De komende dagen zal hij er nog eens over nadenken ...

'Alle dingen zijn mij geoorloofd, maar niet alle dingen zijn nuttig. Alle dingen zijn mij geoorloofd, maar ik zal mij niet onder de macht van ook maar iets laten brengen' (1 Kor. 6:12).

Verticaal

- 4 Met welk teken beloofd God aan Noach dat er nooit meer een zondvloed komen zal?
- 6 De naam van de hof waar Adam en Eva woonden.
- 7 Het instrument dat David bespeeld.
- 10 De naam van de purperverkoopster uit Thyatira.
- 13 Hoeveel zonen heeft de vader in de gelijkenis van de verloren zoon?
- 15 Op welk gebergte rustte de ark?
- 17 Wie is er samen met Paulus in de gevangenis Filippi?
- 18 Hij wandelde met God en werd door God weggenomen.
- 19 De moeder van Seth.

Horizontaal

- 1 Op welke berg bouwden de mensen de tempel van Salomo?
- 2 In deze plaats doet de Heere Jezus zijn eerste wonder.
- 3 Hoeveel plagen geeft de Heere aan Egypte?
- 5 Deze stam doet niet mee aan het feest ter ere van het gouden kalf.
- 7 De vader van Lot
- 8 Deze discipel zegt: 'Vrouw, ik ken Hem niet?'
- 9 Welke Babylonische naam krijgt Daniël?
- 11 Het beroep van Lukas.
- 12 In deze stad werd de Heere Jezus geboren.
- 14 Deze man uit Bethanië wordt opgewekt uit de doden.
- 16 Welke vogels brengen Elia eten bij de beek Krith?
- 19 Hoeveel broers heeft Jozef?

Het Markusevangelie – Een Bijbelstudie voor jonge Bijbellezers

Ook deze keer is het goed om eerst hoofdstuk 8 in je Bijbel te lezen.

Indeling

(Een eerste overzicht)

- De spijziging van de 4000 (8:1-10)
- De Farizeeën eisen een teken (8:11-13)
- Het zuurdeeg van de Farizeeën en van Herodes (8:14-21)
- De genezing van een blinde in Bethsaïda (8:22-26)
- De belijdenis van Petrus (8:27-30)
- De Heere kondigt Zijn dood en Zijn opstanding aan (8:31-38)

Inhoud

(Een korte samenvatting van de wezenlijke inhoud)

Opnieuw maken de discipelen het wonder mee dat hun Heere een menigte mensen te eten geeft, doordat Hij het beetje eten dat er is, vermenvuldigt (vs. 1-10). Voor de Farizeeën is dat niet voldoende. Ze eisen een teken van de Heere Jezus (vs. 11-13). Voor de Heere is dat aanleiding om Zijn discipelen te waarschuwen voor de Farizeeën (vs. 14-21). In Bethsaïda geneest de Heere een blinde – een genezingswonder dat ook alleen door Marcus verteld wordt (vs. 22-26). Op de belijdenis van Petrus ('U bent de Christus', vs. 27-30) maakt de Heere duidelijk dat Hij, de Christus verworpen is en dat Zijn discipelen met Hem in deze verwerping moeten delen (vs. 31-38).

Vragen over de tekst

(Om na te denken over wat je hebt gelezen. De antwoorden staan in het volgende nummer.)

1. Zoek het verschil tussen de spijziging van de 5000 en de 4000.
- a) Hoeveel eten was er? b) Hoeveel eten bleef er over?
2. Welke bijzonderheid valt op bij de genezing van de blinde?
3. Hoe noemt de Heere de mensen van de toenmalige 'generatie'?

Woordstudie: zuurdeeg

(In dit gedeelte nemen we een bepaalde uitdrukking wat nauwkeuriger onder de loep.)

Het woord 'zuurdeeg' wordt in het Nieuwe Testament vaker gebruikt en het beschrijft steeds de werking van het kwaad, de zonde.

- 'Het Koninkrijk der hemelen is gelijk aan zuurdeeg, dat een vrouw nam en in drie maten meel verborg, totdat het helemaal doorzuurd was' (Matth. 13:33) – het kwaad zal ook in Gods Koninkrijk op aarde steeds verder om zich heen grijpen.
- De Heere waarschuwt hier voor het 'zuurdeeg van de Farizeeën' (religieus zuurdeeg) en voor dat van de Herodianen (politiek zuurdeeg).
- 'Kijk uit, en wees op uw hoede voor het zuurdeeg van de Farizeeën en de Sadduceeën' (Matth. 16:6). Hier noemt de Heere nog het 'zuurdeeg van de Sadduceeën' (wetenschappelijk zuurdeeg – de Sadduceeën waren de rationalisten van hun tijd. Wat ze niet konden zien en snappen, geloofden ze niet.)
- 'Weet u niet dat een klein beetje zuurdeeg het hele deeg doorzuurt' (1 Kor. 5:6). Hier ging het om een geval van zedeloosheid.
- 'Een beetje zuurdeeg doorzuurt het hele deeg' (Gal. 5:9). Onder de Galaten begon het 'zuurdeeg van de valse leer' te werken.

Opdracht

- Opnieuw: dit keer drie invuloefeningen!

Verdenking

(Een vers of gedeelte van het hoofdstuk moet ons in het bijzonder aanspreken, uitdagen, bemoedigen, bezig houden ...)

'Wie zeggen de mensen dat Ik ben? (...) Maar u, wie zegt u dat Ik ben?' (vs. 27-29).

Als ik jou zou vragen wat de mensen tegenwoordig over de Heere Jezus zouden zeggen, dan zou er beslist een grote hoeveelheid verschillende antwoorden komen. Naast negatieve of slechte antwoorden (die wij hier niet noemen), zouden ze misschien zeggen: 'een stichter van een religie', 'een goed mens', 'een maatschappijhervormer', 'een profeet' (voor veel moslims).

Voor de Heere Jezus was het toen veel belangrijker hoe Zijn discipelen over Hem dachten en wat ze over Hem zeiden. Petrus kon zeggen: 'U bent de Christus', of: 'U bent de Christus, de Zoon van de levende God' (Matth. 16:16). Ook nu is de Heere Jezus er erg in geïnteresseerd wat jij over Hem kunt zeggen. Kun jij heel persoonlijk zeggen: 'Hij is mijn Heiland en mijn Heere'?

Michael Vogelsang

Antwoorden bij hoofdstuk 7Vragen over de tekst

1. De Farizeeërs hadden er kritiek op, dat de discipelen aten zonder eerst hun handen volgens het Joodse gebruik gewassen te hebben.
2. Hij noemt de Farizeeërs 'huichelaars'. Het citaat uit Jesaja maakt duidelijk, dat zij slechts een uiterlijke vroomheid aan de dag leggen.
3. De opsomming begint met 'boze gedachten'. Iedere zonde begint in de gedachten.

Opdrachten**Lijst 1:** De Heere ontmoet de demonen.

- Een mens met een onreine geest in de synagoge (1:23-28)
- De Heere Jezus dreef veel demonen uit en liet hen niet toe te spreken (1:34)
- De demonen weten wie de Heere Jezus is (3:11-12)
- De Heere bevrijdt de Gadarener (5:1-19)
- De Heere bevrijdt de bezeten dochter van de Syro-Fenicische vrouw (7:24-30)

Lijst 2: De Heere geneest.

- Schoonmoeder van Petrus (1:29-31)
- Hij genas er velen die aan verschillende ziekten leden (1:34)
- De genezing van de melaatse (1:40-45)
- De genezing van de verlamde (2:1-12)

- De man met de verschrompelde hand (3:1-6)
- De genezing van de bloedvloeiende vrouw (5:25-34)
- De Heere geneest zieken in Gennesaret (6:53-56)
- De Heere geneest een dove (7:31-37)

Lijst 3: De Farizeeën bekritiseren de Heere bij elke gelegenheid.

- De Farizeeërs ergeren zich eraan dat de Heere zonden vergeeft (2:6-7)
- De Farizeeërs ergeren zich eraan dat de Heere met tollenaars en zondaren eet (2:16)
- De Farizeeërs stellen de vraag, waarom de discipelen van de Heere niet vasten (2:18)
- De Farizeeërs hebben er kritiek op dat de discipelen op de sabbat aren plukken (2:23-24)
- De Farizeeërs zoeken een aanklacht tijdens de genezing op de sabbat (3:1-6)
- De Farizeeërs zeggen, dat de Heere bezeten is (3:22)
- Discussie met de Farizeeërs over de verontreiniging (7:1-13)

Lijst 5: Gelijkenissen van de Heere

- De gelijkenis van de zaaier (4:1-9)
- De gelijkenis van het zaad (4:26-29)
- De gelijkenis van het mosterdzaad (4:30-32)
- De gelijkenis over het verontreinigen (7:14-23)

De volgende keer zullen we verdergaan met Markus 9.

Olieverfschets in Haags museum blijkt Rembrandt te zijn

'... De olieverfschets Kruisoprichting, in bezit van Museum Bredius in Den Haag, blijkt toch een echte Rembrandt te zijn. Dat is duidelijk geworden na restauratie van het schilderij door het museum en onderzoek in samenwerking met het Rijksmuseum ...'

We kunnen ons goed voorstellen wat dit voor betekenis heeft voor kunsthistorici en kunstliefhebbers. Men heeft kosten nog moeite gespaard (zie: <https://nos.nl/artikel/2450876-olieverfschets-in-haags-museum-blijkt-rembrandt-te-zijn>)

Zouden de onderzoekers bij hun intensieve onderzoek ook nog getroffen zijn door de 'inhoud' van het tafereel wat op dit houten paneel geschilderd is?

Zou de schilder (Rembrandt van Rijn 1606-1669) bij het vervaardigen ervan misschien getroffen zijn door de woorden van de Heere Jezus: 'En zoals Mozes de slang in de woestijn verhoogd heeft, zo moet de Zoon des mensen verhoogd worden' (Joh. 3:14)? Iemand die daadwerkelijke door die geschiedenis getroffen was, is de apos-

tel Paulus die aan de Korintiërs schreef: 'Want ik had mij voorgenomen niets anders onder u te weten dan Jezus Christus, en Die gekruisigd' (1 Kor. 2:2). En ook in de brief aan de Galaten waar hij schreef: '... de Zoon van God, Die mij heeft liefgehad en Zichzelf voor mij heeft overgegeven' (Gal. 2:20).

In diezelfde brief moest hij de Galaten ook vermanen: '... u voor wie Jezus Christus eerder voor ogen is geschilderd alsof Hij onder u gekruisigd was?' (Gal. 3:1), omdat zij het heldere zicht op de Gekruisigde en op Zijn werk aan het kruis van Golgotha waren kwijtgeraakt.

En hoe is het met jou en mij? Zijn wij (nog steeds) onder de indruk van dit 'schilderij'?

Nee, nee ... niet dat van Rembrandt van Rijn, ... maar van dat wat zich daar daadwerkelijk op die heuvel Golgotha heeft afgespeeld, voor jou en mij!?

Ad Massar

Dezelfde

'Jezus Christus is gisteren en heden Dezelfde en tot in eeuwigheid.'

Hebreeën 13:8

Bij dit vers zijn hierbij enkele zinnen uit het commentaar van John Nelson Darby, die de moeite van het lezen zeker waard zijn:

'Christus veranderde Zichzelf nooit. Hij was Dezelfde gisteren, Hij is Dezelfde vandaag en zal Dezelfde zijn tot in eeuwigheid' (vs. 8). De gelovige Hebreeërs moeten daarom volharden in de eenvoud, oprechtheid en de echtheid van het geloof.

De rusteloze zoektocht naar iets nieuws, 'door veelsoortige en vreemde leringen', is het duidelijkste bewijs dat het hart praktisch niet in het bezit is van de rust die Christus geeft. Dat het niet beseft Wie Christus werkelijk is.

Groeien in de kennis van Christus is ons leven en ons voorrecht. De zoektocht

naar iets nieuws, naar iets dat Hem vreemd is, is het bewijs dat Hij ons hart niet vervult.

Maar wie niet genoeg aan de Heere Jezus heeft, kent Hem niet of is Hem op zijn minst vergeten. Het is onmogelijk om van Hem te genieten en niet tegelijkertijd te voelen dat Hij alles is. Dat wil zeggen dat Hij genoeg voor ons is, en dat Hij door Wie Hij is, al het andere uitsluit.

Ik kan deze woorden slechts onderstrepen!

Wie heeft tegenwoordig nog 'nieuwe openbaringen', 'visioenen' en 'dromen' nodig? We hebben de Bijbel!

NO CHANGE

Drie dingen waarin wij roemen

*'Wij dan, gerechtvaardigd uit het geloof, hebben vrede bij God door onze Heere Jezus Christus. Door Hem hebben wij ook de toegang verkregen door het geloof tot deze genade waarin wij staan, en wij **roemen** in de hoop op de heerlijkheid van God.'*

Romeinen 5:1-2

Drie keer in de Brief aan de Romeinen wordt ons verteld dat we reden hebben om te 'roemen' of ons te 'verheugen'. De eerste keer wordt er gezegd dat wij, omdat wij gerechtvaardigd zijn door geloof, roemen in de hoop op de heerlijkheid van God. Wat een tegenstelling met de eerdere uitspraak in dit boek: '(...) allen hebben gezondigd en missen de heerlijkheid van God' (3:23)! Eens misten we die heerlijkheid, net zoals iemand die probeert over een kilometer breed ravijn te springen en daarbij zeer zeker de overkant zal missen. Nu, als gelovigen, kunnen wij roemen in de hoop dat we ooit in die heerlijkheid zullen zijn.

Waardoor is het verschil ontstaan? Komt het doordat wij onszelf op de een of andere manier konden verbeteren en geschikt maken voor die heerlijkheid? Die gedachte is helemaal verkeerd! Integendeel, God heeft een manier bedacht om de goddeloze te

rechtvaardigen (Rom. 4:5). De Heere Jezus Christus Zelf, de Zoon van God, werd overgegeven om onze overtredingen en werd opgewekt om onze rechtvaardiging (4:25). De opstanding van Christus is het bewijs dat alles wat tevoren de gelovige uitsloot van die heerlijkheid, nu is weggenomen. Allen die geloven, zijn gerechtvaardigd van alle dingen, hebben vrede met God, en hebben nu al door het geloof de toegang tot Zijn heerlijkheid.

Maar er is nog iets waarop wij wachten, en dat is om daar in die heerlijkheid te zijn. In Handelingen 7 keek Stefanus omhoog door de geopende hemelen en zag de Heere Jezus in de heerlijkheid van God. Wat een wonderbaarlijk feit dat er op dit moment een Mens is in de heerlijkheid van God! Hebreeën 6:20 vertelt ons dat Hij onze Voorloper is, en dat wij, omdat Hij daar is, ook daar zullen zijn. Bij Zijn komst zullen wij het zijn in deze wereld van zonde, inwisse-

three

len voor het zijn in de heerlijkheid van God! Wat een geweldige hoop waarin wij nu al mogen roemen!

*(...) wij **roemen** ook in de verdrukkingen, omdat wij weten dat de verdrukking volharding teweegbrengt, en de volharding ondervinding en de ondervinding hoop. En de hoop beschaamt niet, omdat de liefde van God in onze harten uitgestort is door de Heilige Geest, Die ons gegeven is.*

Romeinen 5:3-5

Het kan zijn dat je dacht: Ik ben Christen en kijk uit naar de komst van de Heere Jezus, mijn leven zal nu wel vrij zijn van moeilijkheden, spanning of beproevingen. Wat vergis je je dan! De tweede keer dat het woord genoemd wordt, zien we dat we ook roemen in verdrukkingen, of beter gezegd: in het effect dat de verdrukkingen op ons leven hebben.

Het Griekse woord voor 'verdrukking' draagt de gedachte aan druk in zich. Wie van ons houdt ervan om onder druk, of spanning, te staan? Maar net zoals mensen druk gebruiken om een materiaal in een bruikbare vorm te veranderen, zo gebruikt onze Vader de verdrukkingen die we in ons leven meemaken om ons te vormen

naar het beeld van Zijn Zoon (Rom. 8:28-29).

Onze Vader gebruikt deze verdrukkingen om drie prachtige kenmerken in ons leven te bewerken. Het eerste kenmerk is volharding. Dit is een kenmerk dat te zien was in het leven van de Heere Jezus (Hebr. 12:1-2). Hoe snel zijn we geneigd het op te geven. Onze Vader leert ons hoe we kunnen volharden. Het tweede kenmerk is ondervinding (beproefdheid). Als we door een periode van verdrukking of moeiten heen gaan, leren we de trouw van de Vader kennen, waarmee Hij voorziet in alles wat we nodig hebben. We leren dat we op Hem kunnen vertrouwen. Het derde kenmerk is hoop, uitzicht. Zoals de psalmist schreef: 'Wat buigt u zich neer, mijn ziel (...)? Hoop op God (...)' (Ps. 42:5). Terwijl wij leren volharden en terwijl wij de trouw van de Vader leren kennen, leren we ook onze hoop of onze vertrouwende verwachting voor alle dingen op Hem te vestigen. En deze hoop wordt nooit beschaamd.

*En dit niet alleen, maar wij **roemen** ook in God, door onze Heere Jezus Christus, door Wie wij nu de verzoening ontvangen hebben.*

Romeinen 5:11

Blessed

De apostel Paulus noemt in de voorgaande verzen van Romeinen 5 veel van de zegeningen die wij hebben ontvangen door de Heere Jezus en Zijn werk. In een wereld zonder vrede hebben wij vrede met God (vs. 1). We hebben de toegang tot deze genade in gebed en aanbidding (vs. 2). We kennen en genieten de liefde van God en de Heilige Geest woont in ieder die gelooft (vs. 5). We weten dat we gered zijn, niet alleen van het eeuwige oordeel, maar ook van de toorn die spoedig over deze aarde zal komen (vs. 9). We hebben een tegenwoordige behoudenis door de gevaren van deze wereld heen, door Christus' tussenbeide treden aan Gods rechterhand, ten behoeve van ons (vs. 10).

Wij hebben ook de verzoening ontvangen (vs. 11). Eens waren we vijanden van God en door onze boze werken

vervreemd (Kol. 1:21). Maar God heeft ons verzoend door de dood van Zijn Zoon (vs. 10).

Na de opsomming van al deze geestelijke zegeningen, die wij hebben ontvangen door het werk van de Heere Jezus, wordt ons gezegd dat wij roemen of ons verheugen in God Zelf (vs. 11). Dit is de derde keer dat de Romeinenbrief ons leert dat we reden hebben om te roemen. De Zegengever is inderdaad groter dan alle zegeningen. Als wij roemen in de zegeningen die we hebben ontvangen, hoeveel heerlijker is het dan om te roemen in Hem! Als wij iets beseffen van Zijn liefde en van wat Hij ons gegeven heeft, moge dat dan een reactie in ons hart teweegbrengen van aanbidding en lofprijzing van Hem!

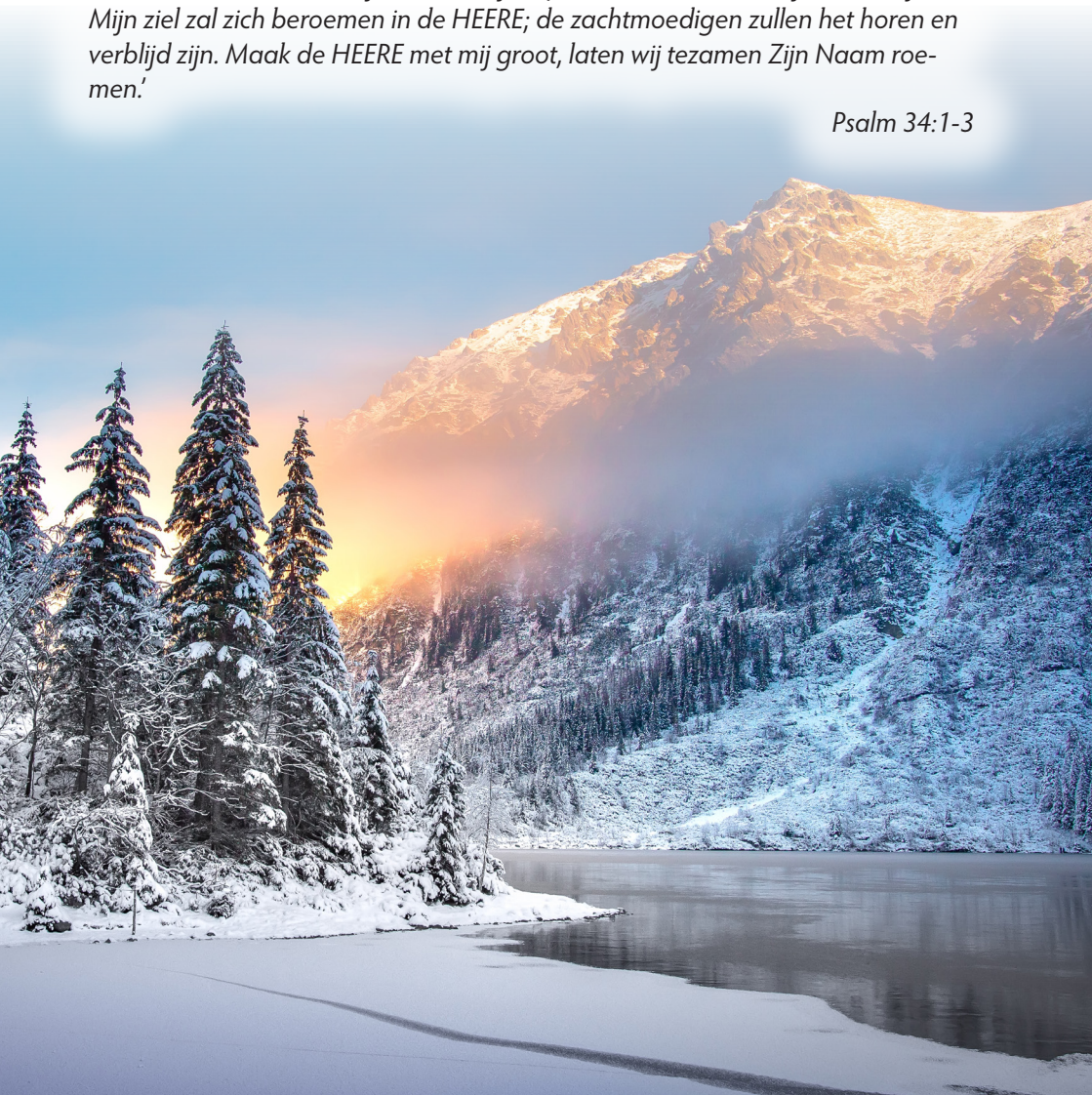
K.J. Quartell

Een leven dat God grootmaakt

'Ik zal de HEERE te allen tijde loven, Zijn lof zal voortdurend in mijn mond zijn. Mijn ziel zal zich beroemen in de HEERE; de zachtmoedigen zullen het horen en verblijd zijn. Maak de HEERE met mij groot, laten wij tezamen Zijn Naam roemen.'

Psalm 34:1-3

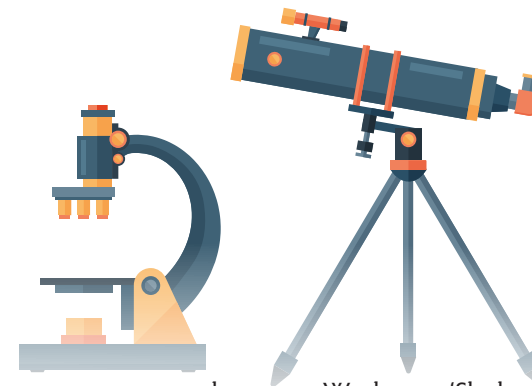
'Grootmaken' betekent verhogen, prijzen, eren, roemen, verheffen en verheerlijken. En wat betekent het dan precies om de Heere groot te maken? Hoe kunnen we God grootmaken?

Laten we twee verschillende manieren overdenken om te kijken naar het woord 'grootmaken'. Met de ene manier vergelijken we het met een microscoop, die een klein object groter weergeeft. Met de andere manier vergelijken we het woord met een telescoop, die wat ver weg en extreem groot is dichterbij brengt. Dat is wat een leven doet dat God grootmaakt: het is een leven dat God dichtbij brengt voor mensen die met dat leven in contact komen.

Het leven van de Heere Jezus

Dat is precies wat de Heere Jezus deed. Hij was het volmaakte leven dat God verheerlijkte en grootmaakte. In Psalm 69 lezen we over de gevoelens en het lijden van de Heere Jezus (vs. 2-4, 7-12, 20-21). We zien ook wat zo'n leven bewerkt voor de eer van God, wanneer de psalm profetisch van de Heere Jezus spreekt: 'Ik zal Gods Naam loven met gezang en Hem met dankzegging groot maken' (vs. 30).

In Hebreeën 10:5 zien we dat de Heere Jezus het instrument was dat God gebruikte om Zichzelf dicht bij ons

te brengen. We lezen: 'Slachtoffer en graanoffer hebt U niet gewild, maar U hebt voor Mij een lichaam gereedgemaakt.' Dit is een citaat uit Psalm 40, een psalm die spreekt over de Heere als het brandoffer. De psalm gaat verder door in vers 16 te verklaren: 'Laat in U vrolijk en verblijd zijn allen die U zoeken; laten wie Uw heil liefhebben, voortdurend zeggen: de HEERE is groot!' Dat is wat het leven van de Heere Jezus bewerkte. Hij verheerlijkte God in elk opzicht en zo bracht Hij God dicht bij ons.

De Bijbel zegt: 'In het begin was het Woord en het Woord was bij God en het Woord was God' (Joh. 1:1). 'En het Woord is vlees geworden en heeft onder ons gewoond (en wij hebben Zijn heerlijkheid gezien [...]), vol van genade en waarheid' (Joh. 1:14). In Johannes 14:9 zegt de Heere Jezus: 'Wie Mij gezien heeft, heeft de Vader gezien (...)' Hij maakte God groot, Hij (God) Die 'geopenbaard' is 'in het vlees' (1 Tim. 3:16). De Heere Jezus heeft God dicht bij ons gebracht, zodat wij Zijn grootheid kunnen aanschouwen.

Ons leven

Ons leven moet God ook grootmaken. Ik geloof dat de Bijbel ons leert dat ons hele wezen – lichaam, ziel en geest – God groot moet maken. Denk aan de uitspraak van Maria: 'Mijn ziel maakt de Heere groot' (Luk. 1:46). De ziel is de zetel van onze emoties, dus Maria's innerlijke wezen wilde haar God grootmaken. Johannes de Doper had hetzelfde verlangen: 'Hij moet meer worden, maar ik minder' (Joh. 3:30).

Dit zou ook ons doel moeten zijn, door ons lichaam en door onze emoties. Paulus schreef aan de Korintiërs: 'Of weet u niet, dat uw lichaam een tempel is van de Heilige Geest, Die in u is en Die u van God hebt ontvangen, en dat u niet van uzelf bent? U bent immers duur gekocht. Verheerlijk daarom God in uw lichaam en in uw geest, die van God zijn' (1 Kor. 6:19-20). En de gelovigen te Rome spoorde hij aan: 'Ik roep u er dan toe op, broeders, door de ontfermingen van God, om uw lichamen aan

God te wijden als een levend offer, heilig en voor God welbehaaglijk: dat is uw redelijke godsdienst. En word niet aan deze wereld gelijkvormig, maar word veranderd door de vernieuwing van uw gezindheid om te kunnen onderscheiden wat de goede, welbehaaglijke en volmaakte wil van God is' (Rom. 12:1-2).

Voorbeelden van zo'n leven vinden we in Daniël 1:8 en 3:28. De mensen over wie we lezen, namen zich in hun hart voor om alleen voor God te leven; ze zouden zich voor niemand anders neerbuigen. Op een zeer praktische manier, zichtbaar voor allen, bracht hun leven God dichtbij!

Paulus wilde dat zijn leven God zou verheerlijken. In feite verlangde hij er zelfs naar om God groot te maken door zijn leven en zijn dood. Lees wat hij schreef aan de gelovigen te Filippi: '(...) overeenkomstig mijn reikhalzend verlangen en hoop dat ik in geen enkel opzicht beschaamd zal worden, maar

dat in alle vrijmoedigheid, zoals altijd, Christus ook nu grootgemaakt zal worden in mijn lichaam, of het nu door het leven is of door de dood. Want het leven is voor mij Christus en het sterven is voor mij winst. Maar blijf ik leven in het vlees, dan betekent dit voor mij vruchtbaar werk; en wat ik verkiezen zal, weet ik niet. Want ik word door deze twee gedrongen: ik heb de begeerte om heen te gaan en bij Christus te zijn, want dat is verreweg het beste, maar in het vlees te blijven is noodzakelijker voor u. En dit vertrouw en weet ik dat ik zal blijven leven en bij u allen zal blijven tot uw vordering en blijdschap van het geloof' (Fil. 1:20-25). Paulus verlangde ernaar om heen te gaan en met Christus te zijn, maar hij wilde ook dat de gelovigen zouden groeien in hun geestelijke wandel met God. Het was zijn verlangen dat hun leven vrucht voort zou brengen tot eer van God, en dat hun geloof vol zou zijn van de blijdschap die voortkomt uit het leven voor Christus. Daarom verlangde hij ernaar

om hetzij door het leven, hetzij door de dood, Christus groot te maken, ofwel dicht bij hen te brengen!

Aan het einde van zijn leven zei Paulus naar waarheid: 'Ik word immers reeds als een plengoffer uitgegoten en het tijdstip van mijn heengaan is aanstaande. Ik heb de goede strijd gestreden. Ik heb de loop tot een einde gebracht. Ik heb het geloof behouden. Verder is voor mij weggelegd de krans van de rechtvaardigheid die de Heere, de rechtvaardige Rechter, mij op die dag geven zal. En niet alleen mij, maar ook allen die Zijn verschijning hebben liefgehad' (2 Tim. 4:6-8). Paulus maakte Christus groot.

O, dat ook ons leven God dicht bij de mensen mag brengen met wie wij in aanraking komen. Dat ze niet óns mogen zien, maar Hém Die wij groot willen maken!

Timothy P. Hadley

Ik roep u er dan toe op (...) om uw lichamen aan God te wijden als een levend offer, heilig en voor God welbehaaglijk: dat is uw redelijke godsdienst (Romeinen 12:1).

Wat moet ik doen met moeilijke Bijbelteksten?

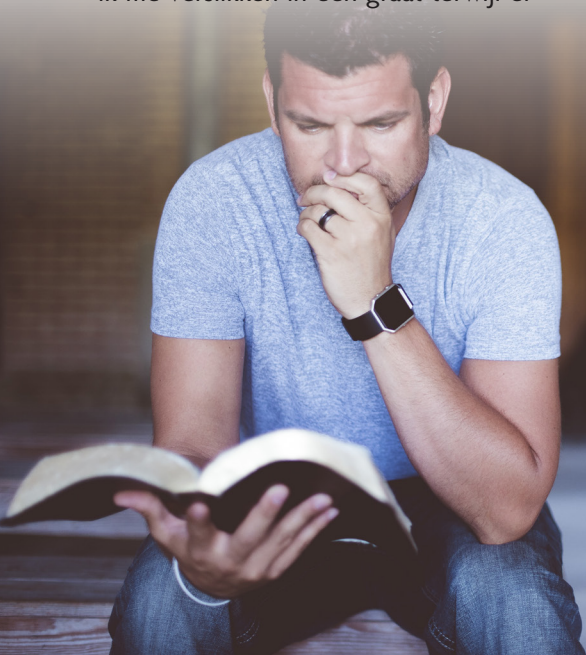
'O, diepte van rijkdom, zowel van wijsheid als van kennis van God, hoe ondoorgrondelijk zijn Zijn oordelen en onnaspeurlijk Zijn wegen! Want wie heeft de gedachten van de Heere gekend? Of wie is Zijn raadsman geweest?' Romeinen 11:33,34

Een oude man heeft eens gezegd: 'Een lange tijd heb ik mijn hersenen gepijngd over de moeilijkste teksten in de Bijbel. Totdat ik ontdekte dat het Bijbellezende vergelijken kan worden met het eten van een vis. Als ik dan iets vind wat ik niet direct kan thuisbrengen, leg ik het eenvoudig aan de kant en noem het een graat. Waarom zou ik me verslikken in een graat terwijl er

nog zoveel goed vlees aan de vis zit. En misschien zal dat wat ik een graat noem in de toekomst ook voeding voor mij kunnen zijn.'

Geliefde Christen, verlies daarom niet de moed als je bij een Bijbeltekst komt die je niet begrijpt. Lees eenvoudig verder. Je mag het vaste geloof hebben dat de dag komt waarop God je ook de diepere, misschien moeilijkere, waarheden zal openbaren. En totdat het zover is, breng je de dingen die je begrijpt in de praktijk. Eet je vol van de feestmaaltijd die God in Zijn Woord voor jou heeft klaargezet!

*Uit Spurgeons schatkamer,
Charles H. Spurgeon*

Arnichauds geheim (deel 3)

In de komende nummers van Volg Mij! zul je deze nieuwe reeks telkens terugvinden. Het is een samenvatting van het boek 'Arnichauds geheim', dat bij de uitgever van 'Volg Mij!' te krijgen is. Dit verhaal uit de 17e eeuw gaat over de Waldenzen en hun nazaten: mensen die tot een levend geloof kwamen te midden van overheersing en vervolging door de machthebbers van hun tijd. Ze bevonden zich vooral in de Alpendalen in het zuidoosten van Frankrijk en het noordwesten van Italië.

108 pagina's
Schrijver: Bettina Kettschau
Prijs: €9,95
EAN: 978 90 5907 5849

Toen liep hij naar François toe. 'Mijn vader redt het niet.' Arnichaud knikte bezorgd. 'Als we een kleine omweg maken – zuidoostelijk van hier ligt de kluizenaarshut van St. Bernhard.'

'Monniken?' Antonio knikte. 'Ik hoop dat ze mijn vader zullen opnemen.'

François knikte. 'Laten we het proberen.'

Enkele uren later waren ze bij de kluizenaarshut aangekomen, een eenvoudig stenen huis dat dicht tegen de helling aan stond. Antonio liep voorop en onderhandelde met de prior. Opgelucht keerde hij terug. 'Hij kan blijven. De prior is een meelevend en vriendelijk man.'

De Waldenzen namen hartelijk afscheid van de oude man. 'Zodra ik de anderen naar de dalen heb gebracht, kom ik u halen, pa!' riep Antonio met tranen in zijn ogen. De oude man zwaaide hen na. 'Het is zo moeilijk hem alleen te moeten laten.' Antonio keek verdrietig naar de grond. 'Je zult hem terugzien,' zei Juliette troostend.

Eindeloos en eentonig verstreken de dagen. Al gauw wist niemand meer over hoeveel bergkammen ze hadden geklommen en door hoeveel dalen ze waren gelopen. Een dikke deken van sneeuw hulde zich om de wereld van het berglandschap, en het schelle licht van de sneeuwwitte gletsjers verblindde de pijnlijke ogen.

'Dat u de weg door deze eenzame streek kent, oom Antonio,' zei Frédéric vol bewondering. Hij hurkte op een rots en trok de lappen op hun plaats, die alleen provisorisch de gaten en scheuren in zijn laarzen bedekten. Zijn benen waren blauw en opengehaald. Antonio knikte bemoedigend naar hem en keerde zich toen tot François: 'Het helpt allemaal niets, we raken door onze voorraden heen. Morgen rij ik het dal in om levensmiddelen te kopen. Misschien kom ik te weten wat er in onze dorpen is gebeurd.'

'Ik ga met je mee.'

'Nee, laat me alleen gaan. Morgenavond ben ik terug.'

'22 december 1685. De afgelopen nacht is er ruim een meter sneeuw gevallen. De wegen zijn nu onbegaanbaar. Antonio bracht slechte berichten. Victor Amadeüs is onze dalen binnengevallen, heeft de dorpen verwoest en een bloedbad onder onze geliefden aangericht. We hebben gehuild.'

'14 augustus 1686. De graaf verzocht me om een gesprek. Ik zocht hem op in het kasteel ...' De zomeravond was mild en warm. Arnichaud genoot van de rit door het avondlijke landschap. Steeds weer richtten zijn gedachten zich op het gesprek dat hem te wachten stond. Hij had de graaf maar één keer ontmoet, toen hij met de eigenaar van de boerderij over de verkoopprijs had onderhandeld.

Aangekomen bij het kasteel werd Arnichaud direct aangekondigd bij de graaf en naar de woonruimte geleid. Een paar minuten later verscheen de heer des huizes. Met een glimlach begroette hij Arnichaud.

'Ik dank u dat u meteen gevolg hebt gegeven aan mijn verzoek. Neem alstublieft plaats. Drinkt u een glas wijn met me?'

'Heel graag, dank u.'

Een moment zaten de mannen tegenover elkaar, terwijl ze elkaar zwijgend opnamen. Graaf Willem had een middelgroot, iets gedrongen postuur. Hoewel hij pas in de veertig zou kunnen zijn, was zijn haar sneeuw wit. Zijn gezicht was hoekig en zijn diepliggende ogen lagen onder een krachtig voorhoofd.

'U zult zich afvragen waarom ik u heb ontboden.' De graaf goot de fonkelende wijn uit een karaf in twee glazen. 'Welnu, in het dorp wordt verteld dat u aanhanger bent van Petrus Waldus en dat u moest vluchten uit uw vaderland aan de andere kant van de bergen. Ik zou uw verhaal graag uit uw mond willen horen. Ook zou ik graag meer willen weten over het geloof van uw beweging. Ik zal open met u zijn. In principe vind ik dat ieder mens zou mogen geloven wat hij wil. Maar ikzelf ben sinds tientallen jaren op zoek naar een weg, naar een geloof dat inhoud heeft.'

Arnichaud had aandachtig geluisterd. 'Als u hoopt een nieuwe religieuze weg

bij ons te leren kennen, dan moet ik u teleurstellen,' antwoordde hij bedachtzaam. 'Wij zijn Christenen, net zoals de mensen in de kerk.'

'Waarom wordt u dan door diezelfde mensen zo verbitterd vervolgd? Ik heb gehoord van het lot van uw mensen in Piëmont en de Dauphiné.' De graaf streek over zijn gezicht, alsof hij een pijnlijke herinnering moest wegvagen. 'Afstotend en hoogst verwerpelijk, deze blinde woede!'

Arnichaud liet zijn hoofd zakken. De herinnering aan het lot van zijn vrienden overweldigde hem. De graaf bekeek hem met groeiend medelijden. 'Neemt u me niet kwalijk, ik wilde geen oude wonden openhalen. Laten we over andere dingen spreken.'

Arnichaud keek hem aan met een open blik. 'Het is inderdaad waar, het lot van vrienden en familieleden doet ons veel pijn. Toch zou ik graag willen proberen uw vragen te beantwoorden. De haat van de Katholieke Kerk tegen de Waldenzen is eeuwen oud. Hij stamt uit de dagen, toen Petrus Waldus ...'

'De oprichter van de beweging?' viel de graaf hem in de rede.

'Nee, de oorsprong van de Waldenzen gaat nog verder terug. Ze woonden al lange tijd daarvoor in de dalen van de Alpen en in het gebergte. Maar door Petrus Waldus kreeg de kerk ze in beeld.'

'Vertelt u mij eens over Waldus.'

'De koopman uit Lyon was een heel welgestelde, hardwerkende zakenman. Op een dag hoorde hij over de Heere Jezus, en deze prediking veranderde zijn leven volkomen. Hij gaf zijn bezit aan de armen en trok als rondtrekkend prediker door het land. Al gauw had hij een behoorlijk aantal aanhangers om zich heen, die hij steeds met hun tweeën uitzond om het Evangelie te prediken, zoals de Heere Jezus Zijn discipelen heeft uitgezonden. Petrus Waldus liet gedeelten van de Bijbel in onze taal vertalen. Daarmee heeft hij ons een grote dienst bewezen.'

Wordt vervolgd

Religieus worden?

'(...) Ik ben niet gekomen om rechtvaardigen tot bekering te roepen, maar zondaars.'

Mattheüs 9:13

'(...) en, uitgaande van dat Schriftwoord, verkondigde hij hem Jezus.'

Handelingen 8:35

Alexander is in gesprek met zijn buurman. Die klaagt over grote gezondheidsproblemen en is bang voor de zware operatie die hem te wachten staat. Na enkele bemoedigende woorden begint Alexander over Jezus te praten, Die juist hen die lijden, of in nood zijn, of zich eenzaam voelen, nabij wilde zijn. Alexander vertelt hoe hij zelf na de dood van zijn vrouw door de Heere Jezus Christus getroost en opgericht werd.

'Ik benijd u om uw geloof,' onderbreekt de buurman hem, 'maar weet u, ik ben helemaal niet zo religieus.'

Alexander probeert hem uit te leggen dat hij niet over religie praat, maar over een Persoon – over iemand Die Zich uit liefde voor hem geofferd heeft. Jezus Christus is namelijk niet op aarde gekomen om religieuze mensen nog religieuzer te maken. Hun probleem is namelijk vaak dat zij zichzelf goede mensen vinden en met zichzelf en hun leven heel tevreden zijn. Maar Christus wendt Zich tot allen die de last van hun zonden voelen en verlangen naar een ander leven.

Dan nodigt Alexander zijn buurman uit voor een kopje koffie en het gesprek gaat verder. Hij pakt zijn Bijbel en toont hem de liefde die Jezus aan alle lijdende mensen bewezen heeft. Hij legt hem uit dat je de Goddelijke boodschap met vertrouwen moet aannemen, net als een kind. – 'Religieus' geworden is de buurman toen niet. Maar hij heeft zichzelf en zijn leven aan de Zoon van God toevertrouwd.